

Lâu nay tôi không viết blog, không comment vì tôi sợ.



Tôi nghe được những thông tin bên an ninh nói rằng đang thực hiện những chiến lược trên một quy mô lớn để tìm ra và viết tông tích của những blogger “có vấn đề” để có cách xử lý thích đáng. Tôi thực sự sợ, có lẽ là tôi hèn nhất. Những hôm nay tôi muốn viết, tôi buồn cười vì viết, tôi không gì thích được tâm trạng của mình lúc này, những tôi cảm nhận rõ ràng một sự thôi thúc phải nói ra những gì mình suy nghĩ cho những người khác. Sự thôi thúc đó đến từ đâu tôi cũng không chắc, những thông tin là tôi vẫn rất run sợ khi post bài này. Tôi không phải là người dũng cảm, những tôi thấy mình cần làm điều đó. Và tôi cũng chỉ có niềm này để viết, để nói ra được sự thật, blog là niềm duy nhất mà xã hội này người ta có thể nói thật, còn lẽ dĩ nhiên là một cuộc sống đời sống của chính mình và mình người.

Tôi đã gần 50 tuổi, đang làm cho một viện nghiên cứu của Nhà nước, đã được 15 năm tuổi Đẳng. Thật lòng là tôi đã nghĩ đến việc ra khỏi Đẳng những tôi không dám thực hiện, tôi không dám đi làm và mình mới chỉ chấp nhận một cách khiêm tốn mà hoàn toàn mà tôi không tin vào nó. Mà bây giờ thì chỉ còn cách bỏ quan. Đã suy nghĩ rất nhiều cách mưu sinh khác những vẫn không thấy cái nào là được. Các con tôi phải còn vài năm nữa mới có thể lo được. Những hai vợ chồng chúng tôi mới học tập tri thức.

Riêng tôi mới năm được thêm vài công trình nghiên cứu, chia ra cũng được khoảng 30-40 triệu đồng. Cái này chính là bằng lòng mà chấp trên ban phát vì nghiên cứu cho có, xong cho vào túi, chúng ta là viết theo ý muốn chấp trên rồi lập hội để khen nhau mấy câu, thật là xong. Giàu thì chúng ta là các sếp lớn vì để tài nào các sếp cũng có tên để chia tiền dù chúng ta làm gì, có khi cũng chúng ta nhậm cái tên để tài. Còn chúng ta không quy định để mua sắm khác.

Nói chung là nếu lên được trình phòng thì không phải lo tiền bạc, người ta cúng cho mình. Do vậy mà trong những người ta để đá giành giật nhau ghế lớn, vào Đẳng cũng chỉ hy vọng lên được chức cao hơn. Nói thật là ngày xưa tôi vào Đẳng cũng vì để được một chút, những không

ngĩ r&#223;ng nh&#223; th&#223; ch&#223; m&#223;i là cái b&#223;t bu&#223;c s&#223; đ&#223;ng, mu&#223;n ngoi lên đ&#223; c&#223; đòi h&#223;i ph&#223;i nhi&#223;u th&#223; thu&#223;t l&#223;m, và ph&#223;i bi&#223;t lu&#223;n cu&#223;i th&#223;t gi&#223;i, chà đ&#223;p ng&#223; i khác mà không b&#223; c&#223;n r&#223;t. Mà c&#223; 2 cái này tôi đ&#223;u đ&#223;, có lúc th&#223;y ph&#223;i làm nh&#223;ng làm cũng không đ&#223;t yêu c&#223;u. Chuyên viên nh&#223; tôi (dù là đ&#223; c&#223; x&#223;p vào ng&#223;ch cao c&#223;p) bây gi&#223; toàn ph&#223;i nói v&#223;t, nói đ&#223;i đ&#223;n m&#223;c m&#223;t t&#223; cách mà ch&#223;ng bi&#223;t ph&#223;i làm sao. Gi&#223; m&#223;i th&#223;y mình hèn nh&#223;ng đã mu&#223;n. T&#223; an &#223;i tr&#223;n an mình “m&#223;u sinh mà, thôi đành v&#223;y...”

Nh&#223;ng ng&#223; i Đ&#223;ng viên nh&#223; tôi bây gi&#223; chi&#223;m đa s&#223; tuy&#223;t đ&#223;i trong Đ&#223;ng, đ&#223;n 95%. H&#223;i tháng 4 năm ngoái, tôi đ&#223; c&#223; đ&#223; c&#223; m&#223;t b&#223;n nghiên c&#223;u c&#223;a Vi&#223;n Nghiên c&#223;u Đ&#223; lu&#223;n Xã h&#223;i, đây là tài li&#223;u chính th&#223;c nghiên c&#223;u theo yêu c&#223;u c&#223;a B&#223; Chính Tr&#223;. Qua đó nói rõ r&#223;ng Đ&#223;ng viên bây gi&#223; đ&#223;u chán n&#223;n và bi quan, không còn tin vào đ&#223;ng l&#223;i ch&#223; nghĩa C&#223;ng S&#223;n và h&#223;c thuy&#223;t Mác Lê-Nin n&#223;a, Đ&#223;ng viên ch&#223; hy v&#223;ng vào s&#223; đ&#223;i m&#223;i c&#223;a Đ&#223;ng. Nh&#223;ng bây gi&#223; Đ&#223;ng đã không còn đ&#223;i m&#223;i n&#223;a, đang đi vào ngõ c&#223;t. H&#223;u h&#223;t nh&#223;ng Đ&#223;ng viên nh&#223; tôi bây gi&#223; đ&#223;u mong mu&#223;n m&#223;t s&#223; thay đ&#223;i, nh&#223;ng h&#223; l&#223;i s&#223; thay đ&#223;i. Lý do quan tr&#223;ng nh&#223;t là h&#223; s&#223; b&#223; tr&#223; thù nh&#223; l&#223;ch s&#223; đã t&#223;ng x&#223;y ra, nh&#223; Đ&#223;ng đã t&#223;ng làm, h&#223; nghe th&#223;y s&#223; hung h&#223;ng và c&#223; c&#223; đoan c&#223;a các Vi&#223;t Ki&#223;u qua các l&#223;n bi&#223;u tình ch&#223;ng đ&#223;i ng&#223; i trong n&#223;c qua làm h&#223; s&#223;. R&#223;i ki&#223;u tuyên truy&#223;n c&#223;a Đ&#223;ng cũng tăng thêm đi&#223;u đó, n&#223;u b&#223;n là Đ&#223;ng viên, đi h&#223;p sinh ho&#223;t Đ&#223;ng thì s&#223; nghe th&#223;y nh&#223;ng l&#223;i l&#223; c&#223;nh báo r&#223;t n&#223;ng n&#223;, nào là các th&#223; l&#223;c thù đ&#223;ch, nào là s&#223; không đ&#223;i tr&#223;i chung v&#223;i Đ&#223;ng viên, âm m&#223;u đi&#223;n bi&#223;n hòa bình có th&#223; m&#223;t n&#223;c v.v..

Nh&#223;ng cái làm xói mòn ni&#223;m tin &#223; Đ&#223;ng nh&#223;t là tham nhũng và đ&#223; c&#223; quy&#223;n thì Đ&#223;ng ch&#223;ng có m&#223;t bi&#223;n pháp hi&#223;u qu&#223; nào ngăn ch&#223;n, n&#223;u không mu&#223;n nói là Đ&#223;ng ph&#223;i duy trì nó đ&#223; s&#223;ng và đ&#223; cai tr&#223; quan ch&#223;c. C&#223; quan tôi và nhi&#223;u n&#223;i khác su&#223;t ngày bàn tán v&#223; vi&#223;c ông Lê Thanh H&#223;i đã chi ra c&#223; trăm t&#223; đ&#223;ng đ&#223; h&#223;i l&#223; cho nh&#223;ng v&#223; y viên B&#223; Chính Tr&#223; vào TpHCM đ&#223; xem xét vi&#223;c cách ch&#223;c ông ta vì dính đ&#223;n v&#223; PCI. Gi&#223; ông ta tuyên b&#223; v&#223;i đám đàn em kinh tài là v&#223;ng nh&#223; bàn th&#223;ch vì không nh&#223;ng th&#223;, Th&#223; T&#223;ng còn nh&#223;n c&#223;a ông ta m&#223;y tri&#223;u đô la n&#223;a. Gi&#223; là lúc ông ta ra s&#223;c v&#223; vét và t&#223;o đi&#223;u ki&#223;n cho các đàn em kinh tài v&#223; vét đ&#223; bù l&#223;i nh&#223;ng gì đã ph&#223;i chi ra đ&#223; ch&#223;y cho ông &#223;y. Nh&#223;ng chuy&#223;n này gi&#223; đây t&#223;n t&#223;i nh&#223; m&#223;t s&#223; t&#223;t y&#223;u, ch&#223;ng có gì đáng ng&#223;c nhiên

Tôi đang đ&#223;ng tr&#223; c&#223; m&#223;t tr&#223;ng thái ch&#223;ng ch&#223;nh, gi&#223;a nh&#223;ng l&#223;a ch&#223;n không d&#223; dàng: theo hi&#223;n tr&#223;ng và thói x&#223;u c&#223;a xã h&#223;i đ&#223; s&#223;ng d&#223; dàng ho&#223;c thay đ&#223;i đ&#223; ko theo nó, hay tham gia vào nh&#223;ng s&#223; thay đ&#223;i c&#223;a ng&#223; i khác làm xã h&#223;i t&#223;t h&#223;n. Tôi mu&#223;n 2 cái sau nh&#223;ng nhi&#223;u l&#223;n đã không v&#223;t qua đ&#223; c&#223; chính mình. Hàng này tôi b&#223; bu&#223;c ph&#223;i h&#223;c và th&#223;c hành theo g&#223;ng và đ&#223;o đ&#223;c HCM nh&#223;ng toàn là nh&#223;ng gì đ&#223;o đ&#223;c gi&#223; và ng&#223;y quân t&#223;.

Tôi là ng&#223; i luôn kính tr&#223;ng Ch&#223; T&#223;ch HCM, ngay c&#223; khi đã đ&#223; c&#223; đ&#223; c&#223; nh&#223;ng m&#223;t trái c&#223;a Bác. Tôi gi&#223; thái đ&#223; đó vì tôi cho r&#223;ng Bác là m&#223;t con ng&#223; i. Nh&#223;ng cách mà Đ&#223;ng đang tuyên truy&#223;n

v&# hình &# nh và đ&# o đ&# c c&# a B&#c, b&# t m&# i ng&# i h&# c t&# m g&# ng c&# a B&#c là cách mà ng&# i ta th&# ng làm đ&# ca ng&# i nh&# ng v&# giáo ch&# c&# a các tôn giáo. Th&# t đáng bu&# n là nh&# ng đ&# u nh&# v&# y ch&# ng nh&# ng không làm tôn lên hình &# nh c&# a B&#c mà ng&# c l&# i, vì B&#c không có nh&# ng đ&# u c&# n thi&# t c&# a m&# t giáo ch&# tôn giáo.

Th&# i bu&# i bây gi&# không còn là nh&# ng th&# k&# tr&# c, thông tin quá nhi&# u, nhanh và đ&# ki&# m ch&# ng thì không th&# t&# o ra nh&# ng myth đ&# đ&# n đ&# t lòng tin c&# a m&# i ng&# i đ&# c. Tôn giáo đ&# c t&# o ra t&# các myth, v&# n là nh&# ng hi&# u bi&# t sai l&# m, có th&# là đ&# i trá nh&# ng l&# i mang ý nghĩa huy&# n tho&# i, th&# n tho&# i. Ng&# i ta đang làm cho hình &# nh B&#c ngày càng tr&# nên méo mó và đ&# i trá.

G&# n đây tôi b&# t đ&# u tin đ&# n vào nh&# ng gì vô hình nh&# là đ&# nh m&# nh, s&# ph&# n, v&# n n&# c... Không tìm th&# y căn c&# khoa h&# c nào, nh&# ng có l&# ni&# m tin là tâm linh, không ph&# i bi&# n ch&# ng khoa h&# c. Do v&# y, tôi cũng hy v&# ng nh&# nhi&# u ng&# i dân đang hy v&# ng, h&# n thiêng sông núi s&# phù h&# cho v&# n m&# nh c&# a đ&# t n&# c.

Tôi mu&# n nói v&# i nh&# ng ng&# i mu&# n m&# u s&# l&# n và th&# c s&# vì đ&# t n&# c nhân dân, hãy nh&# m vào nh&# ng gì thi&# t th&# c nh&# t vì cu&# c s&# ng c&# a đa s&# ng&# i dân, đ&# ng có gi&# ng ng&# n c&# dân ch&# nhân quy&# n làm m&# c đích chính, nh&# ng đ&# u đó v&# i ng&# i dân còn xa v&# i l&# m. Chính quy&# n hi&# n nay dù làm ra v&# ch&# ng đ&# i và m&# nh tay v&# i nh&# ng ng&# i đ&# u tranh cho dân ch&# , nhân quy&# n; gi&# b&# nh&# là s&# nh&# ng đ&# u đó đe đ&# a s&# c&# m quy&# n c&# a h&# nh&# ng th&# c ra h&# r&# t mong mu&# n nh&# ng nh&# ng ng&# i đ&# u tranh này lao vào nh&# ng m&# c tiêu nh&# v&# y vì chúng ch&# ng th&# nào thu hút qu&# n chúng trong vài ch&# c năm n&# a. H&# ra v&# cái này là gót chân Achille c&# a Đ&# ng nên ph&# n &# ng r&# t đ&# đ&# i, làm cho nh&# ng ng&# i đ&# u tranh c&# t&# ng th&# t là mình đã nh&# m vào đúng t&# huy&# t c&# a đ&# i th&# và c&# th&# húc đ&# u vào đá. Nh&# ng gì thi&# t th&# c đ&# i v&# i qu&# n chúng thì r&# t nhi&# u, nhi&# u vô k&# , không th&# nh&# m đ&# n h&# t t&# t c&# m&# t lúc đ&# c.

Nh&# ng con ng&# i sáng su&# t s&# nh&# n ra m&# t vài đ&# m th&# t quan tr&# ng t&# nh&# ng nhu c&# u này, nh&# n m&# nh nó, gi&# ng nó lên làm ng&# n c&# đ&# t&# o ra đ&# ng l&# c cho đa s&# dân chúng thì m&# i có th&# t&# o ra l&# c l&# ng và th&# l&# c thay đ&# i cái hi&# n nay đ&# c. Đ&# u đáng m&# ng là m&# t vài năm g&# n đây đã th&# y xu&# t hi&# n vài ng&# i có t&# m nhìn nh&# v&# y, không lao vào nh&# ng kh&# u hi&# u dân ch&# nhân quy&# n mà nhìn đ&# c nh&# ng m&# u ch&# t t&# nh&# ng gì r&# t thi&# t th&# c. Tôi có h&# nh đ&# c trao đ&# i v&# i nh&# ng ng&# i nh&# v&# y trên blog và c&# m nh&# n đ&# c s&# c m&# nh t&# duy c&# a h&# cho dù h&# không nói gì v&# đ&# u đó.

Nếu ai muốn copy bài này để phổ biến thì cứ tự nhiên làm, đừng ngại ý kiến tôi. Mà cũng mong các bạn hãy làm điếu đó vì có thể một ngày nào đó, tôi không thể sẵn can đảm, không vượt qua nỗi sợ hèn nhát nên sẽ xóa hẳn cái blog này. Tôi đã từng nghe cánh an ninh nói rằng sẽ đưa vào quan hệ của con rồi Thủ Tướng, là Việt Kiều trong giới tài phiệt, can thiệp vào Yahoo để “lôi ra ánh sáng” kiểu nào là Change We Need để trả thù vì đã “vu khống” thanh danh của gia đình “phò mã”. Chuyện này cũng vài tháng nay rồi nhưng vẫn thấy Change tiếp tục viết bài, có thể là họ không làm được, và cũng có thể là chưa làm được. Nếu một ngày nào đó mà người nghĩ về blog này biến mất hẳn thì xin hãy hiểu và thông cảm cho tôi. Tôi rất biết ơn ai đó copy bài này vào blog của mình để những gì tôi viết còn lưu lại được.

Đa số Đồng viên và quan chức hiện nay đều hèn nhát như tôi vậy, nhưng người dũng cảm có thể cách thì rất ít, nhưng người này đều không lên cao được. Nhưng kẻ chực chờ càng cao thì không những hèn mà còn nhát, thối nát đi hết đường. Bên cạnh bọn chúng là những kẻ sẵn sàng để thù, chúng chung hăng khi nắm quyền lực trong tay và đi xa thô bạo với kẻ dưới hoặc những người không có chút quyền gì. Tôi đem báo rằng, khi có một sự thay đổi bên người này là những kẻ trốn chạy đều tiên hoặc quay ngược chiều thì theo lẽ công bằng mà thôi. Bên chúng đa số (tôi là thiểu số) đều là những kẻ giàu có, giỏi thì làm tiền nhieu của, sẵn chực chờ, và sẵn sàng trở thành kẻ phản bội cho người khác sai báo nếu được đem báo rằng không làm gì bên chúng.

Số sắp đến và thay đổi là chức chèn và không thể tránh khỏi, nhưng người báo rằng sẽ rất nhanh, nhưng cũng có người báo rằng sẽ chưa thể trong một hai năm nữa. Tôi thì nghĩ điếu đó không tùy thuộc vào Đồng, vào Chính quyền nữa, cái này ngoài khả năng của họ rồi. Nó tùy thuộc vào lực lượng thay đổi có thể hành động lúc nào thì lúc đó sẽ có sự thay đổi. Còn thay đổi như thế nào thì tôi tùy thuộc vào cái lực lượng này có muốn làm điếu tốt cho người dân hay không. Thế thì là khi người nắm quyền này tránh việc đưa gộp vào. Hãy tha thứ cho tôi nếu ai đó vô tình báo xúc phạm tôi nhưng điếu tôi viết, nhưng tôi vẫn tin những người đó rất ít, đem trên điếu ngón tay. Tôi biết mà người, cũng có thể là vĩnh viễn.... Chúc mọi người vui khỏe và an toàn, chúc Việt Nam thay đổi tốt đẹp.

Tôi đã thực sự ân hận vì đã vào Đồng.